

Sygn. akt VIII *Pa 14/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy (spr.)
Sędziowie:	SSO Joanna Smycz SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2015r. w Gliwicach

sprawy z powództwa K. W. (W.)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Z.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 7 listopada 2014 r. **sygn. akt** IV P 402/12

- 1) uchyła zaskarżony wyrok w całości i umarza postępowanie,
- 2) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 981 zł (dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem opłaty sądowej.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Jolanta Łanowy (spr.) (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt IV P 402/12

UZASADNIENIE

Powód K. W. w pozwie wniesionym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Z., domagał się uznania dokonanego mu wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenia do pracy oraz zasądzenia kosztów postępowania sądowego.

W odpowiedzi na pozew, (...) Spółka Akcyjna w Z., wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2014r. sygn. VIII P 402/12 Sąd Rejonowy w Zabrze przywrócił powoda K. W. do pracy u pozwanego w (...) Spółka Akcyjna w Z., zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Zabrze kwotę 1.962 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od obowiązku uiszczenia której powód był zwolniony.

Powyższy wyrok zapadł w następującym stanie faktycznym:

Powód K. W. zatrudniony był w pozwanej spółce od dnia 21 marca 2005r. początkowo na podstawie umów o pracę na czas określony, a ostatecznie od dnia 21 czerwca 2008r. na podstawie umowy na czas nieokreślony, na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych, w pełnym wymiarze czasu pracy.

W dniu 17 sierpnia 2011r. uległ wypadkowi przy pracy. Tego dnia w trakcie wjazdu do stacji H. S. bez podania przyczyny wyszedł z kabiny lokomotywy na jej pomost, z którego następnie spadł na międzytorze doznając stłuczenia krwotocznego tkanki mózgowej. Pozwany uznał zdarzenie za wypadek przy pracy. Nie stwierdził, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez poszkodowanego pracownika przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Nie stwierdzono stanu nietrzeźwości poszkodowanego.

W dniu 09 listopada 2011 r., powód otrzymał oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, wskazujące jako przyczynę spowodowanie w dniu 17 sierpnia 2011r. zagrożenia w ruchu lądowym oraz naruszenie przepisów DB-3 § 8 pkt 3 ppkt 2 zabraniających przebywania poza kabiną maszynisty obsłudze pojazdu trakcyjnego w czasie jazdy. Jako podstawę prawną rozwiązania umowy pracodawca wskazał art. 52 §1 kodeksu pracy. /okoliczność bezsporna/

Od stycznia 2012r. powód pobierał świadczenie z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Dnia 14 lutego 2012r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że powód jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 stycznia 2013r., że niezdolność ta powstała dnia 17 sierpnia 2011r. oraz, że niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Na skutek odwołania powoda od wyżej opisanego oświadczenia pracodawcy, Sąd wyrokiem z dnia 04 kwietnia 2012r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV P 571/11 przywrócił go do pracy.

Jak ustalono w dniu 3 czerwca 2012r. do działu kadr wpłynęło pismo, w którym powód wyraził gotowość do podjęcia pracy po przywróceniu do pracy wyrokiem sądowym. W związku z czym służby kadrowe pozwanego pracodawcy wydały powodowi skierowanie na badania lekarskie kontrolne. Po przeprowadzeniu konsultacji okulistycznej, laryngologicznej oraz neurologicznej wraz z wynikiem badania psychologicznego powód dnia 13 czerwca 2012r. zgłosił się do lekarza medycyny pracy – M. K. w celu uzyskania zaświadczenia o zdolności do pracy. Z uwagi na negatywny wynik badania psychologicznego, znaczny niedosłuch oraz objawy afazji ruchowej (problemy z mówieniem, zaburzenia równowagi, zaburzenia koordynacji ruchów) lekarz w wydanym zaświadczeniu stwierdził brak zdolności do pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych i rewidenta taboru.

Zgodnie z procedurami obowiązującymi u pozwanej w sytuacji gdy pracownik nie uzyskuje zdolności do pracy, zaświadczenie lekarskie o braku zdolności do pracy kierowane jest do dyrekcji, a następnie informacja przekazywana jest kierownikowi danej jednostki.

Powód osobiście nie zgłaszał się do działu kadr pozwanej o znalezienie pracy na innym stanowisku. Dnia 20 czerwca 2012r. J. P. otrzymał zeskanowane zaświadczenie o braku zdolności powoda do pracy na zajmowanym stanowisku, wraz z adnotacją o tym, że ma przygotować wniosek o rozwiązanie z powodem umowy o pracę.

W dniu 28 czerwca 2012r. powód za pośrednictwem poczty otrzymał oświadczenie pozwanego pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę, tym razem z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazano stwierdzoną orzeczeniem lekarskim utratę zdolności do wykonywania dotychczasowej pracy. /dowód akta osobowe powoda, bezsporne/

Ponadto ustalono, powód z wykształcenia jest górnikiem. Ma ukończony kurs maszynisty i biegłego rewidenta. Wykonywał pracę górnika na kopalni, traktorzysty, zatrudniony był w zakładach metalowych przy produkcji gwoździ. Hobbystycznie interesuje się .

Struktura organizacyjna pozwanej spółki podzielona jest na obszary działania. Istnieje dział przewozów, gdzie zatrudnieni są pracownicy na stanowiskach trakcyjnych tj. maszynista, pomocnik maszynisty. Istnieje dział bocznic, który zajmuje się obsługą bocznic kolejowych i tam zatrudnieni są pracownicy na stanowiskach kolejowych, wymagających specjalistycznych badań z zakresu kolejowej medycyny pracy, są to takie stanowiska jak: dyżurny, manewrowy, ustawiacz, zwrotniczy. Na wszystkie te stanowiska potrzebne jest zdanie egzaminu oraz odbycie kursu. Istnieją również warsztaty naprawcze, przy czym wszystkie obszary działalności rozproszone są po całej Polsce.

Ustalono , iż powód jest niezdolny do wykonywania pracy na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych, rewidenta taboru kolejowego, elektromechanika, elektromontera, elektronika, mechanika, ślusarza. Stan zdrowia powoda – zaburzenia słuchu nie rekompensowane w pełni przez aparat słuchowy oraz zaburzenia równowagi wynikające z uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, a także stan kolana stanowią przeciwwskazania do prac na stanowiskach: KAT. I maszynista instruktor, instruktor praktycznej nauki zawodu, maszynista pojazdów trakcyjnych, maszynista elektrycznych pojazdów trakcyjnych, maszynista wieloczynnościowych i ciężkich maszyn do kolejowych robót budowlanych i kolejowej sieci trakcyjnej, toromistrz, dyżurny ruchu, operatora koparki wielonaczyniowej, KAT. II maszynisty zakładowego, rewidenta taboru, automatyka, nastawniczego, zwrotniczego, operatora koparki jednonaczyniowej, pomocnika maszynisty pojazdów trakcyjnych, pomocnika maszynisty spalinowych pojazdów trakcyjnych, operatora urządzeń nawęglania, KAT. III ustawiacza, dróżnika przejazdowego, kierownika pociągu, spawacza elektrycznego, spawacza gazowego, spawacza elektryczno – gazowego, nadgórnika, pomocnika operatora koparki jednonaczyniowej, operatora maszyn do produkcji, sortowania uszlachetniania kruszyw, operatora mostu i wywrotnicy, KAT IV elektromontera, elektromechanika, elektronika, operatora ładowarki, operatora spycharki, operatora manipulatora kontenerowego, operatora samojezdnych przesuwarek torów, kierowcy drezyny i wózka motorowego, kierowcy lokomotywy spalinowej o mocy 300 KM, operatora maszyn budowlanych, operatora obrabiarek skrawających, maszynisty przesuwnic wagonów, manewrowego, dróżnika obchodowego, spedytora, mechanika, elektromontera urządzeń elektrycznych, elektromontera urządzeń wysokiego napięcia, elektromontera taboru szynowego, elektromechanika napraw pojazdów samochodowych i sprzętu ciężkiego, mechanika pojazdów samochodowych i sprzętu ciężkiego, laboranta, operatora sprzętu ciężkiego, KAT V operatora suwnicy, operatora urządzeń załadunkowych, maszynisty pomp, kierowcy, murarza, kucharza, malarza budowlanego, kowala, lakiernika, malarza taboru, piaskowacza, telefonisty, konserwatora, magazyniera, stolarza, obchodowego urządzeń nawęglania, kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym do 3,5 MG, operatora sprzętu transportu wewnętrznego, montera powierzchni dróg kolejowych, robotnika torowego, czyściciela wagonów, czyściciela cystern, ślusarza, robotnika niewykwalifikowanego, robotnika gospodarczego, robotnika wyładunkowego, sprzątaczkę – z myciem okien na wysokości, kelnera.

Stan zdrowia powoda pozwala jednak na wykonywanie prac na stanowiskach: dozorczy, planisty, tapicera, wagowego, sprzątaczkę bez wykonywania pracy na wysokości. Powód biorąc pod uwagę poziom jego wykształcenia, wiek, i predyspozycje psychofizyczne w aspekcie schorzeń wynikających z dokumentacji medycznej może wykonywać proste prace fizyczne i fizyczno – umysłowe nie wymagające wykształcenia co najmniej średniego, lekkie fizyczne bez noszenia i przenoszenia ciężarów powyżej obowiązujących normatywów wynikających z ogólnych przepisów BHP, nie wymagające odpowiedzialności za siebie i innych, nie wymagające dobrego słuchu i korekcji aparatem słuchowym, nie wymagające prac na wysokości, nie wymagające słyszenia kierunkowego, nie wymagające „zawodowego”, kierowania pojazdami samochodowymi, w aspekcie ustawy o transporcie drogowym oraz nie wymienione w ustawie o transporcie

drogowym, nie związane z ruchem kolejowym, nie związane z ruchem powietrznym, nie wymagające pracy w pozycji wymuszonej, nie wymagające wykonywania pracy o wzmożonej sprawności psychofizycznej.

W dniu 01 września 2010r., pozwana zawarła na okres trzech lat z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. umowę zlecenia, która obejmowała swoim zakresem kompleksowe sprzątanie, utrzymywanie czystości pomieszczeń i obiektów, pozwanej, ochrona i dozór mienia, w szczególności dozorowanie pomieszczeń i obiektów zleceniodawcy, organizowanie i przeprowadzenie szkoleń z zakresu BHP, szkoleń i kursów zawodowych, doskonalenia zawodowego pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzący pojazdy kolejowe, oraz egzaminów kwalifikacyjnych, weryfikacyjnych, oraz pracowników okresowych zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzący pojazdy kolejowe według zapotrzebowania zleceniodawcy. Na podstawie przedmiotowej umowy (...) Sp. z o.o. zobowiązała się ponadto do obsługi środków transportu kolejowego, pilnowania mienia, robót remontowo środków trakcyjnych, konserwacji maszyn i urządzeń, dozorowania lokomotyw czynnych, nadzoru nad pociągami w zakresie przewozów, nadzoru – konserwacji maszyn i urządzeń, nadzoru – robót torowych ogólnobudowlanych, nadzoru – dozorowania lokomotyw, prac gospodarczych w G., robót budowlanych, obsługi środków transportu samochodowego, konserwacji i naprawy środków transportu kolejowego, dozorowania lokomotyw (w tym także w trakcie jazdy), dozorowania obiektów kolejowych, wykonywania robót torowych, prowadzenia prac manewrowych, nadzorowania wyżej wymienionych usług. Zgodnie z paragrafem 7 w okresie trwania umowy oraz po upływie 12 miesięcy od jej ustania (do dnia 01 września 2014r.) bez względu na formę rozwiązania pozwana bez zgody T. nie zatrudni aktualnych, ani byłych pracowników, na stanowiskach identycznych jak te wykonywane na rzecz Zleceniobiorcy występujących jako osoby fizyczne i nie nawiąże z nimi współpracy gospodarczej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, iż roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wskazał, iż w sprawie okolicznością bezsporną było to, że powoda łączyła z pozwaną umowa o pracę zawarta na czas nieokreślony. Zgodnie z linią orzecniczą prezentowaną przez Sąd Najwyższy przyczyna powinna charakteryzować się konkretnością, rzeczywistością oraz dostatecznym sprecyzowaniem (wyrok SN z dnia 13 maja 1998 r. I PKN 105/98 OSNAPiUS 1999/10 poz. 335).

W oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z powodem, jako przyczynę wypowiedzenia wskazano „stwierdzoną orzeczeniem lekarskim utratę zdolności do wykonywania dotychczasowej pracy”. W ocenie Sądu wskazana podstawa sformułowana została w sposób konkretny i jednoznaczny, jasno precyzując motywy decyzji pracodawcy.

Jednak kwestią mającą zasadnicze znaczenie dla wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, w ocenie Sądu Rejonowego pozostawało ustalenie czy niezdolność do pracy powoda powstała na skutek wypadku i czy w związku z powyższym pozwany zobowiązany był przenieść go do innej adekwatnej do jego stanu zdrowia pracy.

Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z przepisem art. 231 kp - pracodawca ma obowiązek przenieść pracownika do odpowiedniej pracy, jeżeli ten stał się niezdolny do wykonywania dotychczasowej pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej i nie został uznany za niezdolnego do pracy rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Od obowiązku tego o charakterze bezwzględny pracodawca nie może się więc uchylić.

Dla powstania obowiązku przeniesienia z art. 231 k.p. muszą zaś być spełnione łącznie trzy przesłanki, a mianowicie: po pierwsze, musi nastąpić, przy zachowaniu trybu przewidzianego prawem, stwierdzenie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej; po drugie, zdarzenia te muszą spowodować skutek, w postaci niezdolności do pracy; po trzecie, niezdolność ta nie może wyczerpać przesłanek uzyskania świadczeń w rozumieniu przepisów emerytalnych.

W sprawie, zdaniem Sadu I instancji, opisane wyżej przesłanki zostały spełnione. Okolicznością bezsporną było, że powód w dniu 17 sierpnia 2011r. uległ wypadkowi przy pracy, co stwierdzono w protokole powypadkowym nr 21/2011r., po przeprowadzeniu postępowania powypadkowego, stosownie do przepisów rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 01 lipca 2009r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy (Dz.U. z 2009r., Nr 105, poz. 870). W wyniku wypadku powód stał się osobą niezdolną do pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku, co stwierdzone zostało w orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 14 lutego 2012r. oraz w zaświadczeniu lekarskim z dnia 13 czerwca 2012r. Przy czym ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika aby powód nie rokował zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, zwłaszcza, że biegły R. S. wskazał w swojej opinii warunki i stanowiska, na których powód mógłby świadczyć pracę.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy stwierdził, że pracodawca miał obowiązek przeniesienia powoda do odpowiedniej pracy. Przeniesienie na stałe do odpowiedniej pracy, jak stanowi art. 231 k.p., dokonuje się w trybie jednostronnej czynności prawnej pracodawcy, do której jest on na mocy tego przepisu zobowiązany. Przeniesienie do innej pracy następuje w interesie pracownika polegającym na zapewnieniu mu takiego rodzaju pracy lub takich warunków, które umożliwiają wykorzystanie jego ograniczonej zdolności do wykonywania pracy. Obowiązek przeniesienia pracownika do innej pracy ma charakter bezwzględny, pracodawca nie może się od tego obowiązku uchylić podnosząc, że nie ma nowych etatów, na których pracownik mógłby wykonywać pracę

Ponadto stwierdzono, iż z zebranego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, że pozwany ma rozległą strukturę organizacyjną dającą mu możliwość powierzenia powodowi pracy adekwatnej do stanu jego zdrowia. Załączona umowa z dnia 01 września 2010r. o świadczenie usług na rzecz pozwanej nie obejmuje wszystkich stanowisk, co do których wypowiedział się biegły R. S., co wzmacnia argument, że strona pozwana nie poczyniła żadnych starań zmierzających do zaproponowania powodowi innej pracy. Z zeznań świadka J. P. – przełożonego powoda wynika, że przed złożeniem powodowi oświadczenia nie podjęto nawet próby ustalenia czy istnieje stanowisko na którym powód mógłby pracę wykonywać. Ponadto zwrócić uwagę należy na fakt, że przedłożona umowa zawarta została na okres do 01 września 2013r. Strona pozwana nie wykazała by po tej dacie nadal nie istniała możliwość zatrudnienia powoda na stanowiskach wymienionych w tej umowie (nawet z uwzględnieniem § 7 umowy).

Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy orzekł o przywróceniu powoda do pracy.

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalona została w oparciu o §11 ust 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2013r., poz. 490).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § kpc i art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014r. poz. 1296), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania.

Apelację od wyroku wniosła strona pozwana. Zaskarżyła wyrok w całości i zarzuciła :

1. naruszenie przepisów prawa materialnego a to art. 231 kp poprzez niewłaściwe zastosowanie spowodowane błędem w ustaleniach faktycznych i sprzecznością istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie iż roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie,
2. naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 kpc poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie iż pozwana ma szeroka strukturę organizacyjna umożliwiającą jej zatrudnienie powoda na innym stanowisku, a nadto iż strona pozwana nie poczyniła żadnych starań w celu zaproponowania powodowi innej pracy.

Powołując się na powyższe pozwana wniosła o zmianę wyroku i oddalenie powództwa, oraz zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. zważył co następuje:

Na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2015r. przed Sądem Okręgowym w Gliwicach pełnomocnik powoda zmienił żądanie i domagał się zasądzenia od pozwanej odszkodowania za niezgodne z przepisami wypowiedzenie umowy o pracę miejsce przywrócenia do pracy.

Pełnomocnicy stron zawarli ugodę w sprawie, na mocy której pozwana zobowiązała się zapłacić powodowi odszkodowanie w kwocie 20.441,34 zł brutto stanowiące równowartość trzymiesięcznego wynagrodzenia powoda.

Kwota odszkodowania zaspokoila w całości roszczenie powoda w sprawie.

W ocenie Sądu Okręgowego treść zawartej ugody nie narusza zasad określonych w art.469 kpc.

Dlatego w tych okolicznościach na mocy art. 386 par. 3 kpc uchylono zaskarżony wyrok u umorzono postępowanie w sprawie.

O kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014r. poz. 1296).

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Jolanta Łanowy (spr.) (-) SSO Joanna Smycz

Sędzia Przewodniczący Sędzia